

транспресива *das Christentum – christianisieren*; комітатива (*die Eskortierung – eskortieren*); корелятива (*das Register – registrieren*); локатива (*das Land – anlanden*); темпоратива (*der Winter – überwintern*); фінітива (*der Film – filmen*); каузатива (*der Kristall – kristallisieren*).

Крім корелятивних предикату аргументів, ми виділяємо в диктумі також рівень партонімів – частин від цілого (*die Nadel – nadeln*), кількісний (*die Zusammenarbeit – zusammenarbeiten*) та еквонімічний рівні (*das Hospital – hospitalisieren*).

Другим типом мотивації, поширеним у масиві німецьких відіменникових дієслів, є асоціативно-метафорична, яка на відміну від пропозиційної, за загальним механізмом є метафоричною [2, 164]. Цей тип мотивації має такі різновиди залежно від способу взаємодії донорської та реципієнтної концептосфер у процесі позначення: структурно-метафоричний (*der Brand – entbrennen*), дифузно-метафоричний (*die Feder – sich befiedern*) та гештальтний (*der Aal – sich aalen, das Gold – vergolden*) [там само].

Модусний тип мотивації зумовлений селекцією мотиватора на підставі його оціночного сприйняття носіями мови як знака (*das Salz – salzen*).

Отже, когнітивно-ономасіологічний аналіз німецьких відіменникових дієслів зумовлює виокремлення, залежно від обраного в процесі вибору мотиватором слова компонента концепту в проекції на семантичну та ономасіологічну структури деривата, таких типів мотивації: пропозиційно-диктумного, асоціативно-метафоричного, а також модусного. Найпоширенішим типом мотивації відіменникових дієслів в сучасній німецькій мові є пропозиційно-диктумний.

Список використаної літератури:

1. Кочерга Г. В. Мотивація відіменникових дієслів у сучасній українській мові (когнітивно-ономасіологічний аспект) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філолог. наук : спец. 10. 02. 01 «Українська мова» / Г. В. Кочерга. – Одеса, 2003. – 20 с.
2. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: Підручник. – Полтава: Довкілля-К, 2008. – 712 с.

Науковий керівник: к. філол. н., старший викладач С. А. Стройкова

СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕМОТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У НІМЕЦЬКОМОВНИХ БЛОГАХ

М. Є. Макадзеба

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Незалежно від того, представником якої нації є людина і якою мовою розмовляє, вона переживає, хвилюється, відчуває, тобто під впливом зовнішніх чи внутрішніх чинників перебуває у певному емоційному стані.

Будь-який внутрішній стан людини рефлектується на зовнішньому рівні вербальними і невербальними засобами. Незаперечним є той факт, що емоції як загальнолюдське явище відносно однакові за своєю суттю, а мовні засоби, які використовуються для їхнього опису, – схожі, хоча й мають певні відмінності [2, 134].

Мова, формуючи національно-мовну картину світу народу, є засобом вираження світовідчуття і світорозуміння мовного соціуму, інтерпретації навколишнього світу і самого себе в ньому. Разом з тим мова є не лише засобом бачення світу, а й способом його трактування, тобто мова певною мірою впливає на свідомість мовців і формування їхніх уявлень про дійсність [1, 6].

У формуванні національно-мовної картини світу беруть участь усі мовні рівні, та все ж пріоритетним є лексико-фразеологічний, адже, на відміну від інших рівнів (фонетичного, граматичного тощо), він безпосередньо пов'язаний з об'єктивною дійсністю, є її віддзеркаленням [3, 262].

Фразеологічні одиниці (далі ФО) – явище самобутнє і специфічне. Вони не стільки описують навколишній світ, скільки інтерпретують його, виражаючи суб'єктивне, емоційне ставлення носія мови до дійсності [1, 88]. Окрім того, між фразеологізмами і свідомістю народу, а також його культурою та історією існує особливий, надзвичайно міцний зв'язок. В. Ужченко розглядає фразеологізми як специфічні мовні формули, картини світу із закодованою інформацією про минуле наших предків, їхній спосіб сприйняття світу та оцінки всього суцього; вони акумулюють культурні потенції народу, тільки йому притаманним способом маніфестують дух і неповторність ментальності нації” [4, 8].

Сьогодні ми можемо спостерігати використання емотивних фразеологізмів і в сучасних засобах масової інформації, а саме в блогах.

Вибрані ФО можна умовно поділити на дві групи за критерієм модальності переживання: ФО, що виражають позитивні відчуття (радість і веселість, піднесення і натхнення), і ФО, що виражають негативні відчуття (неприємне хвилювання, страждання, гнів, страх тощо).

1. *Ich kann sehen: „Achtung! Etwas in mir macht Druck. Das fühlt sich nicht gut an. Hier läuft etwas falsch“.*

[/leben-ohne-limit.com/10403/erwartungsdruck-sei-anders-als-du-bist/](http://leben-ohne-limit.com/10403/erwartungsdruck-sei-anders-als-du-bist/)

Зазначений вислів виражає острах.

2. *Mein Geheimnis? Trommelwirbel bitte...Bereit??*

[/www.planetbackpack.de/meine-ultimative-packliste-zum-backpacken-und-weltreisen/](http://www.planetbackpack.de/meine-ultimative-packliste-zum-backpacken-und-weltreisen/)

У вище наведеному прикладі спостерігаємо вираження сумніву.

3. *Zum Glück, natürlich zum GLÜCK konnten meine Eltern nachvollzieh*
[/modernhippie.de/es-ist-egal-was-andere-ueber-dich-denk](http://modernhippie.de/es-ist-egal-was-andere-ueber-dich-denk)

У даному прикладі прослідковується емоція радості.

4. *Lasst uns mehr sein als nur normal!*

[/modernhippie.de/freiheit-statt-angst](http://modernhippie.de/freiheit-statt-angst)

Цей приклад висвітлює незадоволення автора.

Отже, на основі проведеного мовного аналізу в сучасних німецькомовних блогах пропонуємо виділити групи ФО на позначення таких емоційних станів та переживань, як хвилювання, страждання, полегшення і заспокоєння, страх, гнів і роздратування, пригнічення і смуток, передчуття, радість, співчуття.

Список використаної літератури:

1. Голубовська І.О. Етнічні особливості мовних картин світу / І.О. Голубовська. – Київ, 2004. – С. 35.

2. Гордій О. М. Фразеологічні експресиви і комунікативи сучасної німецької мови в Інтернет - текстах : дис. канд. філ. наук : 10.02.04 / Оксана Мирославівна Гордій – Івано-Франківськ, 2016. – С. 270.

3. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: Підручник. /М.П. Кочерган. – Київ, 2003. – С. 367

4. Ужченко Д.В. Фразеологія української мови: Навч. посібник. / Ужченко Д.В., Ужченко В.Д. – Київ, 2007. – С. 328

Науковий керівник: к.філол.н., доцент В. А. Тесля